ПНЕВМОНІЯ У ДІТЕЙ: СТАН ПРОБЛЕМИ ТА СУЧАСНА ДІАГНОСТИКА

Штернова Н. Г, Філімонова Н. І.
Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна
microbiology@nuph.edu.ua

Серед захворювань, що притаманні як дорослим, так й дітям, особливе місце займає легенева патологія. При цьому найчнебезпечнішою патологією визнана пневмонія. Ця небезпека пов’язана з порушенням важливої ролі - доставки кисню до тканин людини. Наслідки пневмонії, особливо для дітей є значущими. Так, згідно даних ВООЗ , пневмонія стає причиною смертності 15% дітей віком до 5 років у світі. Тільки у 2017 році від пневмонії вмерло 808 694 дитини віком до 5 років. Саме завадяки цьому ВООЗ оголосила пневмонію основною причиною дитячої смертності і проголосила «Глобальний план дій з профілактики пневмонії і боротьбі з нею».

Основними чинниками пневмониїї у дітей визнані збудники вірусної інфекції такі як збудники грипу, аденовірусної або респіраторної інфекції. У більшості випадків пневмонія розвивається в наслідок приєднання до вірусної інфекції бактеріальних збудників. Найчастіше як етіологічні чинники серед бактерій розглядаються пневмокок, стафілококи, гемофільна палочка. Слід враховувати, інфікування може відбуватися як екзогенно повітряно-крапельним шляхом, так й ендогенно при потряплянні збудників з поверхні слизових дихальних шляхів. Виникнення пневмонії у дітей раннього віку може бути обумовлена інфекційними захворюваннями матері під час вагітності та пологів; гіпоксією плода і асфіксії в пологах; аспірації (попадання блювотних мас в дихальні шляхи); повторними ГРЗ; повторними гнійними отитами; вродженими вадами розвитку, особливо серця і легенів; онкогематологічними захворюваннями; первинними і вторинними імунодефіцитами та інші. Серед провідних ланок патогенезу звертає на себе депресія клітинних і дисфункція гуморальних імунних реакцій, що характерні для системних запальних процесів, які свідчать про неадекватність імунної відповіді, та обумовлює тяжкість клінічного перебігу і результат захворювання.

Серед класичних методів діагностики застосовуються загальноклінічні аналізи, рентгенографія органів грудної клітини, імунологічні дослідження субпопуляцій лімфоцитів з використанням моноклональних антитіл. З метою визначення збудників застосовуються наступні методі: радіальна імунодифузія, що дозволяє встановити концентрацію IgG, IgM, IgA, методи ІФА та ПЛР з метою визначення атипової мікрофлори. При порівнянні методів ІФА та ПЛР слід наголосити на ідентичності результатів.

Таким чином застосування сучасних методів діагностики дозволяють встановити діагноз з визначенням етіологічного чинника в більш короткий строк. Враховуючи ідентичність результатів ПЛР та ІФА більш доступнішим і менш витратним визнаний метод ІФА.